ÅRG. 2

AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

NR. 4

HØSTNUMMER.

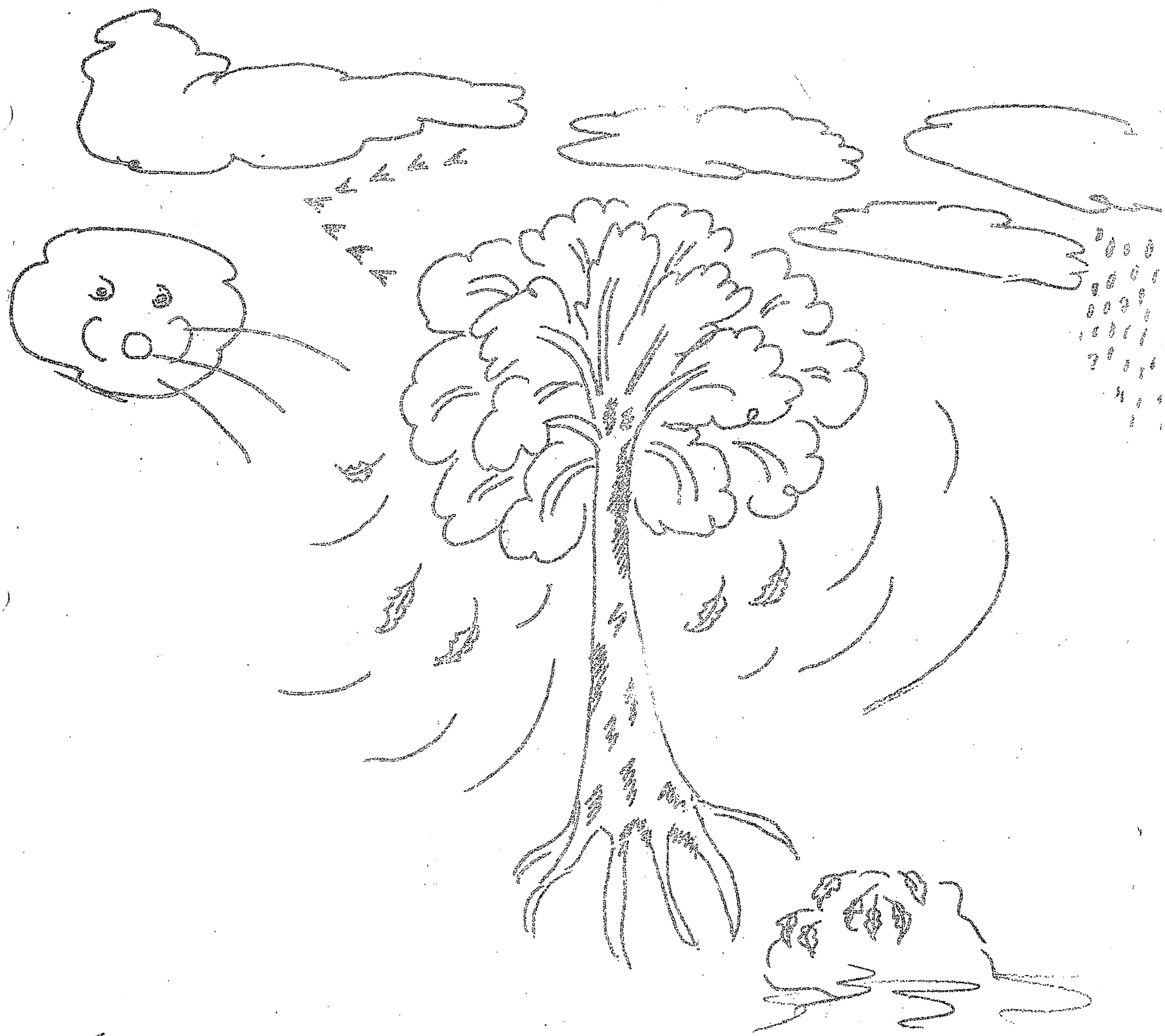

Jn-80

Når vi etter d e n n e sommeren skal få ut et lite høst nr. av "Austavinden", da er det fristende å gi seg helt over til å lovprise veret, blomstringa og ture på blankstilla hav i 23 varmegrader midt på natta, men de som har vore her ejal de veit jo alt dette, og de som får "Austavinden" og som frivillig ikke var her i sommar, kan jo bare ha det så godt.
Det var i alle fall fall vårt livs sommer.
Det har som normalt er, vore liten aktivitet i Grendelaget li sommer, men nu starter vi opp for fullt i gjen. Vi håpar å få et lite referat fra de forskjellige utvalga, om deres planer for høsten og vinteren.
"Austavinden" har heller ikke blitt nedrø[illegible] med stoff, men det får varmen ta skylla for. det eneste er jo at de som bor lenger ser i landet nokk kunne ha benytta en av regnvers dagen til å skrive til oss.
Vi er glad for at nogen tok seg tid til å sende inn løsninga på kryssord oppgaven i sommer nummeret vårt.
Redaksjonen gratulerer vinnerne og håper på enda flere svar denne gangen.
Så har vi tenkt å lage en liten konkurense om forside til julenummeret.
Den vi bruker vil bli premiert, selvfølgelig.
Vi må ha den klar senest 10 desember.

Så venter vi en masse innbeg til "Austavinden" fra alle våre medlemmer, både hjemme og ute. La det bli din julehilsen til heimbygda og kjenningan. Vi formidler den så gjerne for deg.

Så kommer i sikte: Septemberland.
Det smiler sin sak til seir.
I havene flakker et skjær av brand
fra branden i rosenes leir.
Og rytteren møter beslett og fan
en fremmed rytter og hilser ham;
de hylder hver andres farver,
hans fane flyr bort som en sommerfugl;
farvel, sorpuppede larver
i vinterens skalkeskjul!

Nå er sommerferien over for alle og vi er samla på mandagskolen igjen.

Disse hadde funnet veien tilbaka:

Britt Oddvieg, Inger Eivi, Ø[illegible] Torgunn, Katrine, Anita, Vidar, Kjetil J., Andreas, Pål, Kjetil F. og Jørn André

Hipp hurra for dem!

Håper enda flere kommer senere.

I dag har alle laga deigdyr med mannet sitt på, og begeistringa er himmelhøy. Skillene er laga av trolldeig og denne skal steikes i ovn til neste mandag. Da skal vi male dem og pynte etter beste evne. Til orientering for mamma eller pappa, som vel må hjelpe til med stekinga, skal trolldeigen ha 175-200°C ca. 1 time.

Vi skal prøve å få hjelp utover høsten å lage eget dukketeaterstykke.
Videre skal vi ha et lotteri med forsdags-kaker. Inntekten av det skal brukes til å kjøpe utstyr som alle barna kan bruke på mandagskolen. Vi håper alle blir glade når ungene kommer for å selge lodden, - for husk, - i ver krone de får går til å lage hygge og glede for de yngste vi har i bygda vår.

Vi ber alle foreldrene hjelpe til at flest mulig møter opp alle mandagene.
Likeså tar vi med takk imot råd om hva dere mener vi kunne gjøre som engasjerte ungene og de hadde utbytte av.

Med hyggelig hilsen
Mandagsskolen.

Vámmelt frå Virek av Andreas Indregard.

Narvikdag.

Virekfolk fóf den første tida tre dagar til Narvik for veka med mjølka. Men all den tida eg minnest ifrå, var det berre to Narvik-dagar. Det var onsdag og laurdag.

Førebuinga til turen tok til alt dagen førât. Den dagen laut ein "skjeppa" seg, -gjere avtale om kem som skulle vere i lag, og kva båt ein skulle ha. Det var småbåtane ein nytta for det aller meste. Av og til kunne ein slå seg saman fleire og bruka fir-roringane, men det var meire sjelden. Gjerne var det same karane som "skjeppa" seg, men noko fast skiparskap for lengre tid kan ikkje eg minnest at nokon hadde. Dette kan tykkjast rart. Likevel, -det var nok grunnar for det. Var to saman på ein båt den eine dagen, kunne det kanskje høve mindre bra ein annan gong. Det spurdest kor mykje ein hadde å føre. Ein gong kunne det vere lite, ein annan gong så mykje at same skiparskapen ikkje ikkje let seg gjere. Likeins kunne det vere spørsmål om kor mykje ein hadde å gjere i byen, kor snar ein tenkte å vere. Og vidare om kor godt "rodd" ein blei. Det var jo ikkje alle som var like god til å ro. Folk som hadde gutar sende dei i veg, og det kunne hende at ei kvinne og tok turen. Det skifte såleis frå tut til tur. Stundom rodde ein mann åleine, -det var då anten fordi han vanta kamerat, eller han av ein eller annan grunn ville vere åleine om båten. Far var såleis ofte åleine. Han hadde den første tida ein nokså liten og smal to-roms saltveringsbåt, og han trudde han rodde like lett og snart åleine på denne båten enn om han "skjeppa" seg og dei blei to. Han rodde i alle fall like snart. Han var svært sterk og seig til å ro, og han fortalte om gonger då han åleine hadde halde lag med, -ja til og med rodd om andre båtar som var to roarar på. Gamle John Eidissen var og ein slik seig roar, og difor var det rett ofte at desse ti karane "skjeppa" seg ihop. Då var dei godt rodd.

Førebuinga til turen måtte som sagt gjeraast dagen før. alt måtte vere greitt til om morgonen. Båt og årer, segl, styre og styrvol måtte vere i orden og på plass. Dette gjalt endå meir om vinteren når det var kaldt og mørkt om morgonen. Kvelden før byferda var ein difor gjerne nede med sjøen ein tur og stelte med sakene. Ein ting var nula. Vintertida laut ein sjå etter at nula var i orden, at det ikkje var is i nulholet, for i så fall ville isen tine, og nula springe opp når båten kom på vatn. Var sjølve nula frosen, laut ein anten tine ho opp eller finne anna tørt stry til nula. Det hende av og til at dette blei gløymd, men det kunne då skape både bry og heft om morgonen. Og endå verre var det jo dersom nula gjekk ut etter at ein var komen på sjøen.

For då var oftast attarskottan overstuva av mjølkespann,potetsekker. vedbuntar og anna som ein hadde med. Det kunne då vere mykje bråk med å nå til nulholet. Så måtte årene vere i orden og på plass. Det var mykje om å gjøre at årene var skauta rett,så dei låg i tollane. Ei år som ikkje ligg stett,er vond å ro med og atel mykje kraft.Ei eller to par-årer laut ein helst ha med. Fall ein braut av ei eller fleire årer. Det hende ofte,serleg når ein skulle stake frå land,og det var mykje båra. Likeins laut ein sjå etter at det var sterke og gode tollar i alle rorane. Dessutan laut ein ha med seg fleire lause-tollar til å skifte inn dersom nokon gjekk av. Par smia ofte tollar kvelden før og tok med seg til sjøen om morgonen. Iden mørke tida var det best å leggje segl og styregreier oppi båten om kvelden.Ein slapp då fare leitande etter desse sakene,når ein skulle i veg. Gjalt det ein båt,som til vanleg blei nytta i denne førsla, var jo gjerne alt i orden for det meste. Hadde ein "skjeppa"seg på ein fir-roring var det meir naudsynt at ein såg grunndig over alt om kvelden. Men det blei ofte ikkje gjort,for dette med å "skjeppe"seg i hop på større båt,var noko som ofte først kom på om morgonen, når veret var stormande. Difor var det mykje rensel og romstering etter sakene i slike høve. Tollar var,årer og segl var i ustand eller sett bort. Småbåtane var jamt gjerne sålels.

Så var det varene ein skulle ha med seg til byen. Det var oftast mange kolli. Mjølk i mange spann,frå fire-femliters-opp til 15-20liters. Dei fleste hadde fem-seks "melkeleveranser"som vi kalla det,og vi måtte då sjølsagt ha like mange spann. Vedsekker og vedbuntar bringa ein mest alltid til sjøen kvelden før.Samaleis gjorde ein med potetsekker-sekkene dersom det ikkje var frost. Mjølkespanna hjelptest ein helst åt med om morgonen,slik at han som skulle til byen ikkje trong gå fleire gonger. Vidare såg ein gjerne etter at kleda var til svars og i orden,først og fremst fotkleda då. Støvlane laut stå greie om det skulle bli bruk for det,og det blei det jo så ofte om vinteren. Det gjalt å halde seg turr og varm på føtene den lange vegen i storm og frost. Stundom var ein så førevis og varen at ein tok eit par lause hoser med,og dei blei det ofte bruk for,om ikkje nett på føtene til han som hadde tatt dei med.

Så sa dei gjerne med kvarandre: I kveld må vi leggje oss med otte. Dei gjekk gjerne til sengs tidleg. Det gjalt om ikkje å forsove seg. I halv-femtida,-seinast fem laut ein opp. For klokka seks skulle ein vere i roinga. Og endå om alt var ferdig og greitt,så tok det si tid å kome avstad. Ein laut jo fyre opp,koke kaffé og ete skikkeleg. Ei hard roing stod føre. Kona slo saman mjølka og laga til dei ymse spann: sekslitersspanna til apotekaren 12litersspanna til dok-

Alt sto og fall med veret. Var det godt,blei ein veltilfreds. Då Var det berre å gje seg i veg. Men så altfor ofte var "hån ruskåt", og då var alt på det uvisse:Kom ein seg i veg? Eller laut ein vere heime? Det var mange gonger det store spørsmålet.

Men no har vi først ein godversdag. Alt er kome på fjæra. Båtar skramlar lydt nedover dei tørre lunnane. Årer ramla,store sko trakkar mot fjæresteinane. Folk er på ferde i alle støene. Ute med åskjeret er meste sjauen,for der ifrå skal tre-fire båtar avstad. No lyt ein helst stuve godt,for det er mange ting å åfin plass til i den vesle kjeksen eller spissbåten. Framme må ingenting vere i vegen for han som ror i fremste romet.Iatterskotten må det vere fri bane for nevene åt han som sit og ror i atterromet. Helst lyt dei flytte litt på eit spann eller ein sekk,etter at dei har skuva frå land,for å gjera båten passelig sett. OG så er det berre å leggje seg seigt og jamnt på årene,ro med lange, jamne tak og halde stø kos frå nes til nes innetter. På knappe to timar er ein i byen. Jamnt blir det kapproing innetter fjorden.

Men så ein ruskeversdag. Lat oss segje det er stor austavind. Ja, no spørs det om ein kan gjere tur. Det skal stort uver til før ein slår seg til ro heime. Det spørst om vinden ligg i land,og så om kor fæl han er med sjø i mót land. Åkome av land er det det først og fremst blir spørsmål om. Om vind og sjø står jamnt på,-eller det er"løyan",- d.v.s.rolegare vatn mellom kvart ross,og kvar båredroge. Er det løyan, kan ein greia å kome seg av landet når ein passar på. Ifjæra sjø er det då verst, serleg då ute med åskjeret. Der er halvflødd eller så det beste,for då tek Skjeret noko av. Er det mørkt går ein gjerne heilt ned i støa og tek mål av sjøen. Er det dål innimellom tek einskjen laust. I slike høve reknar ein med at han er blakken på Skjomen og Håkvikleira. Så ber det til. Går sjøen stor mot stranda,snur ein båten først,og æet han med frammerskotten føre nedi fjæra. Så skipar ein inn det meste medan båten står så turt at sjøen ikkje kan røre han. Siden lyt ein skuve så langt uti at ein mann kan gå inn i båten. Han tek no ei år og stør imot på lesida,så ikkje båra får kaste båten på tverra. Det siste må no den-eller dei andre-hive inn i stor fart. Ein tek no oversyn over sjøen narast utafor land,-ventar på godt løye Det er no det gjeld. Anten kjem ein no seg heilberga av landet,eller og og får ein " søkkje"og hamnar i kaos.

Det går bra. Men jamnt flyt pliktane i båten,så mannen atte lyt å aure til med ein gong. OG ofte er karane alt anna enn gurre der dei set seg til tøyings imot austavinden. Men det er det ikkje tid til å grunne over. Det sjoklar kanskje i støvlane hos han atte. Det sig iskaldt sjøvatn ned etter ryggen på karen som sit på frammertofta. Men det går. Deira frys ikkje nett. Bra at dei tok lauet likevel.

Men sett no at morgonen kjem retteleg stormfull og stygg. Då lyt ein kanskje vente på dagen og sjå korleis han tar han. Og så ber det til slutt til å skjeppe seg i hop på fir-roringar. Far har ein,onkel John ein,Hans Amundsa ein som dei kalla"Prammen". Og så har hågingane ein. Det kan vere åtte åtte mann på fir-roringane. Ein blir då tviskjeppa, to og toø sit i toft og ror. Itoft vil segja at dei to sit i breidd på same tofta og ror med ei år kvar. Åtte mann i årene på fir-roringan Då er ein sers godt rodd. Det skal mykje motvind til om ein då skal bli stoppa. Men isliite høve blir lasta og nokså stor. Båten blir heller tungt lasta. Og det gjer at ein greier seg ikkje serleg mykje betre enn på småbåt. Det er heller verre å koma av landet med ein slik farm. Likevel,-ein kjenner seg vel tryggare med større båt. På heimvegen er det alltid ein føremon når veret er stygt. Og så er det kanskje trivelegare å vere fleire saman. Ein kan prate, krangle og spøke etter som det høver. Ein eller annan sit kanskje no og med vatn i støvlane. Det er godt om det finst eit par turre hoser å skifte på seg så snart det blir høve.

Før dei når byen,blir det prat om ka tid dei skal vere ferdig og fare heim att. Dei fleste talar for at dei må vere snar,så ein ikkje mørknar nede på heimvegen. Det vil vere vanskeleg å lende på Virek i mørkre. Og kanskje fell sjøen ned på ettermiddagen,og gjer det endå verre. Så blir det litt prating att og fram om dette. Og enden blir at alle skal vere så snart dei kan.

Ja,- såleis på lag gjekk det føre seg når ein skulle til byen.Heimferda var ofte like slitsam og spanande, men det blir ei anna soga.

TIL ALLE I BYGDEN

Så har vi fått igjen etter sommerferien. Det første møtet i fritids- ungdomsutvalget, er allerede avholdt, og vi starter opp med dugnad på fotballbanen lørdag 4. okt. Da håper vi på kehjertet oppslutning av bygdas folk. Vi søkte om støtte til fotball-plass hos fotballforbundet, og har mottatt kr. 1000,- til dette.

Videre har vi planer om å sette opp to lysstolper på skolegården, og bruke den ytterste delen til skøytebane. Skolesjefen har gitt sitt samtykke til at så skjer.

Lørdag 18. okt. inviterer vi igjen til dugnad. Denne gangen er det lysløypa som står for tur. Vi håper å få kristet løypa, og få opp noen lyspunkter, slik at det kan sig gjøre å bruke den i vinter. Hvis noen er skuffet over bare to dugnader, kan vi trøste med at det blir sikkert flere uten høsten. Så kom vi med gode mot.

Dugnadene starter kl. 09:00 og varer så lenge folk holder ut (Gjerne hele dagen) VEL MOTT!!

Fredagskveldene er også startet opp på skolen, og den vil det nå om det holdningsinviterer fremover høsten og vinteren.

HILSEN UNGDOMS- OG FRITIDSUTVALGET.

ANNONSESIDENE

Høst og vinter har og sine lyse sider.
Heimekos og knitrende björkeved.
Alt i ovner hos

Telefon

41080 **J. Revold**

Klippe,klippe sa kjerringa,
Det samme sa mannen og la i vei til

Håkvik Hårsenter

Innehavere Telefon 59265

Danvelg Megård
Anne-Britt Sotherskar

Selv om tidene er usikre,
kan du likevel stole på oss

Narvik Cementvarefabrikk.

Telefon 42935

Enten ordrene er små eller store,
du får dem levert på kjökkenbordet.

A. Antonsen.

Telefon 56154

Kje til Indregard

Andreas Indregard

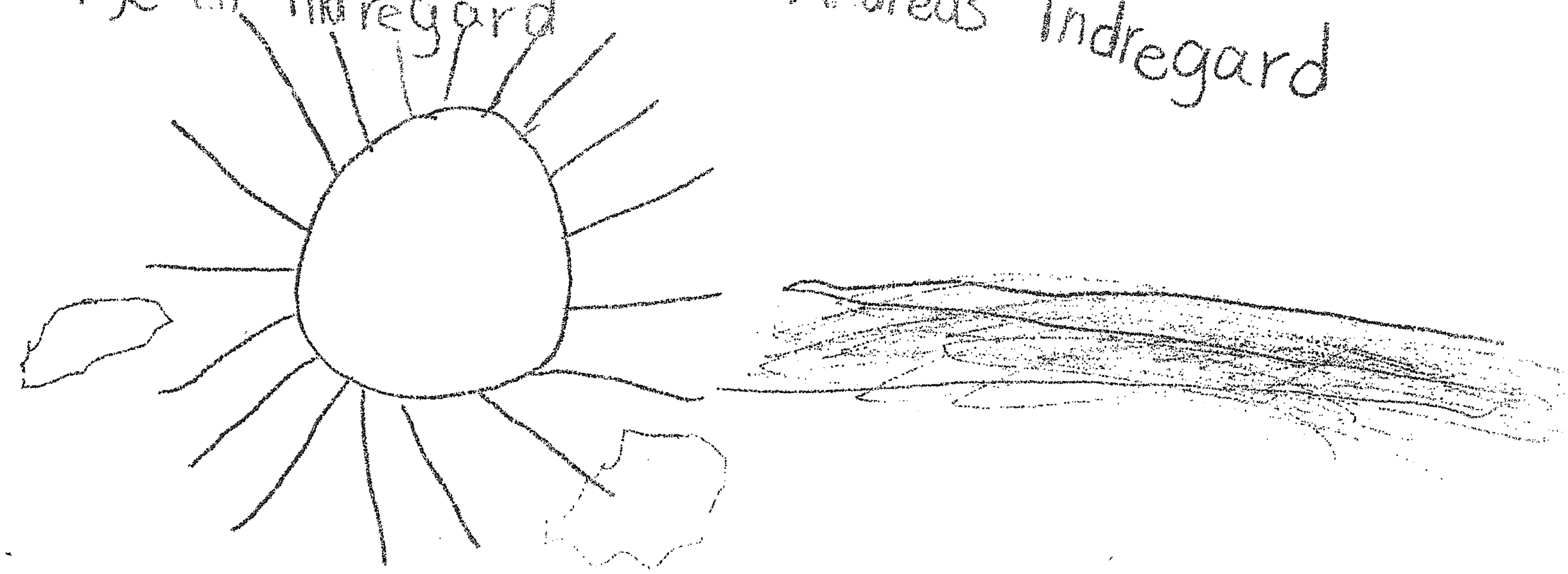

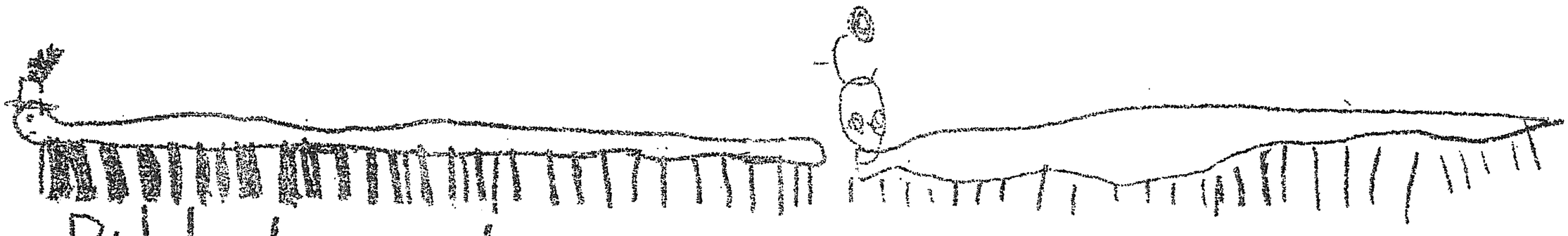

Pål Indregard

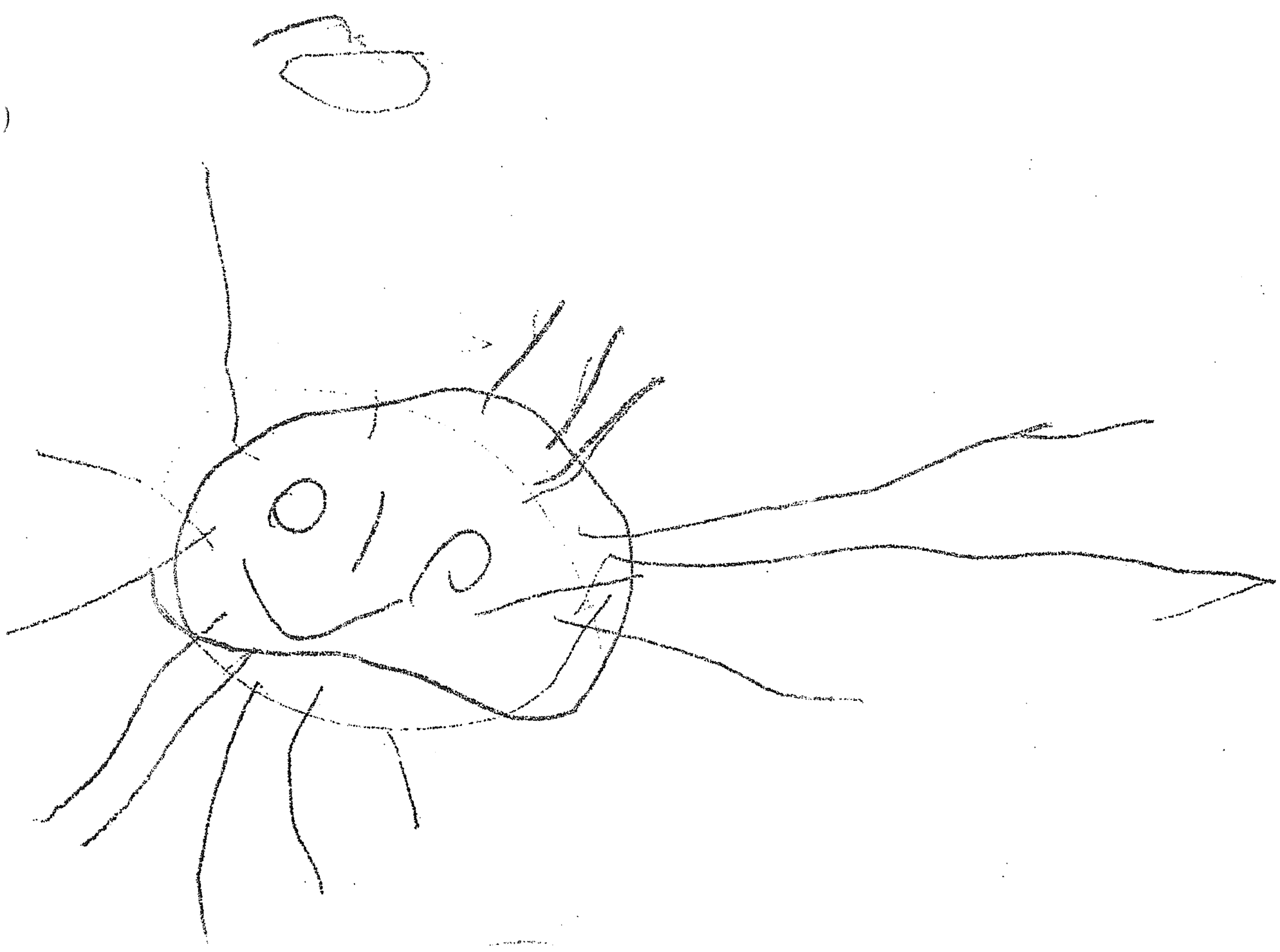

Anita

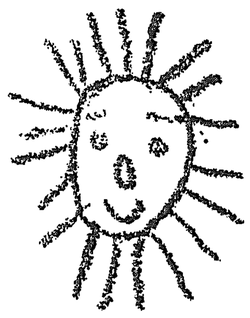

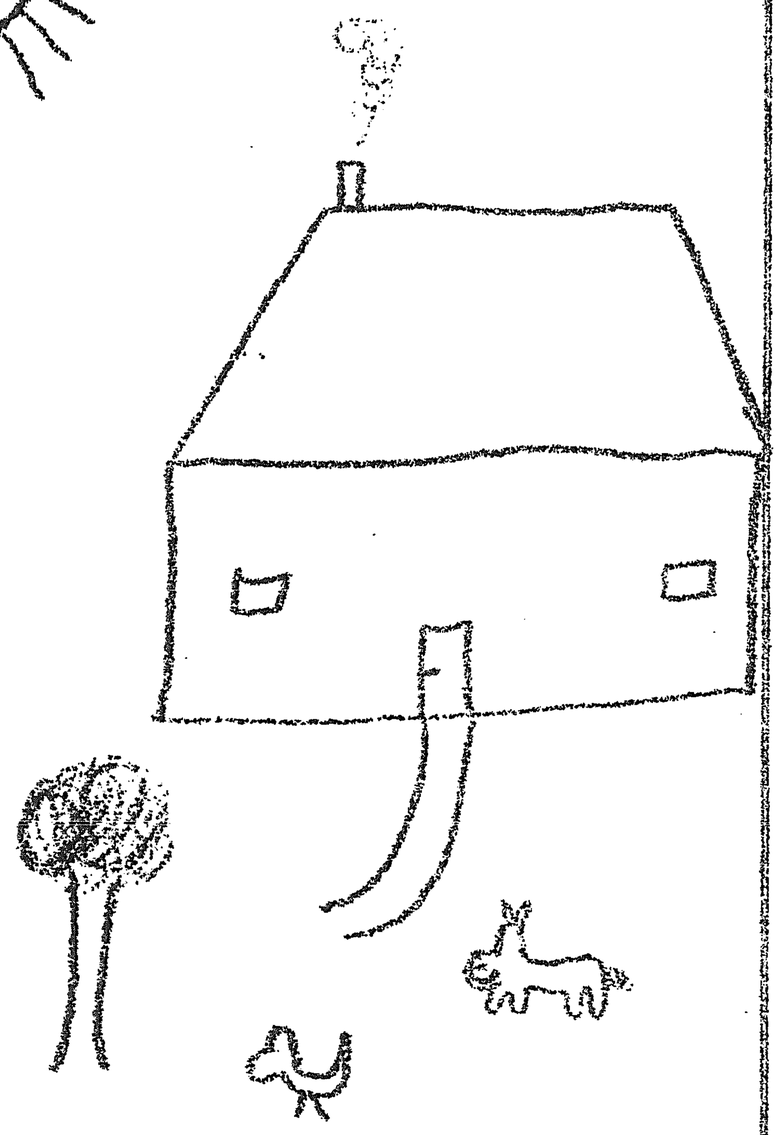

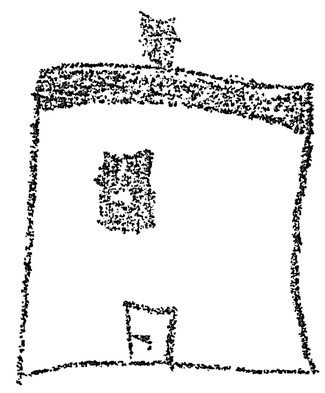

HILSEN KATHRINE

kjetil jensen

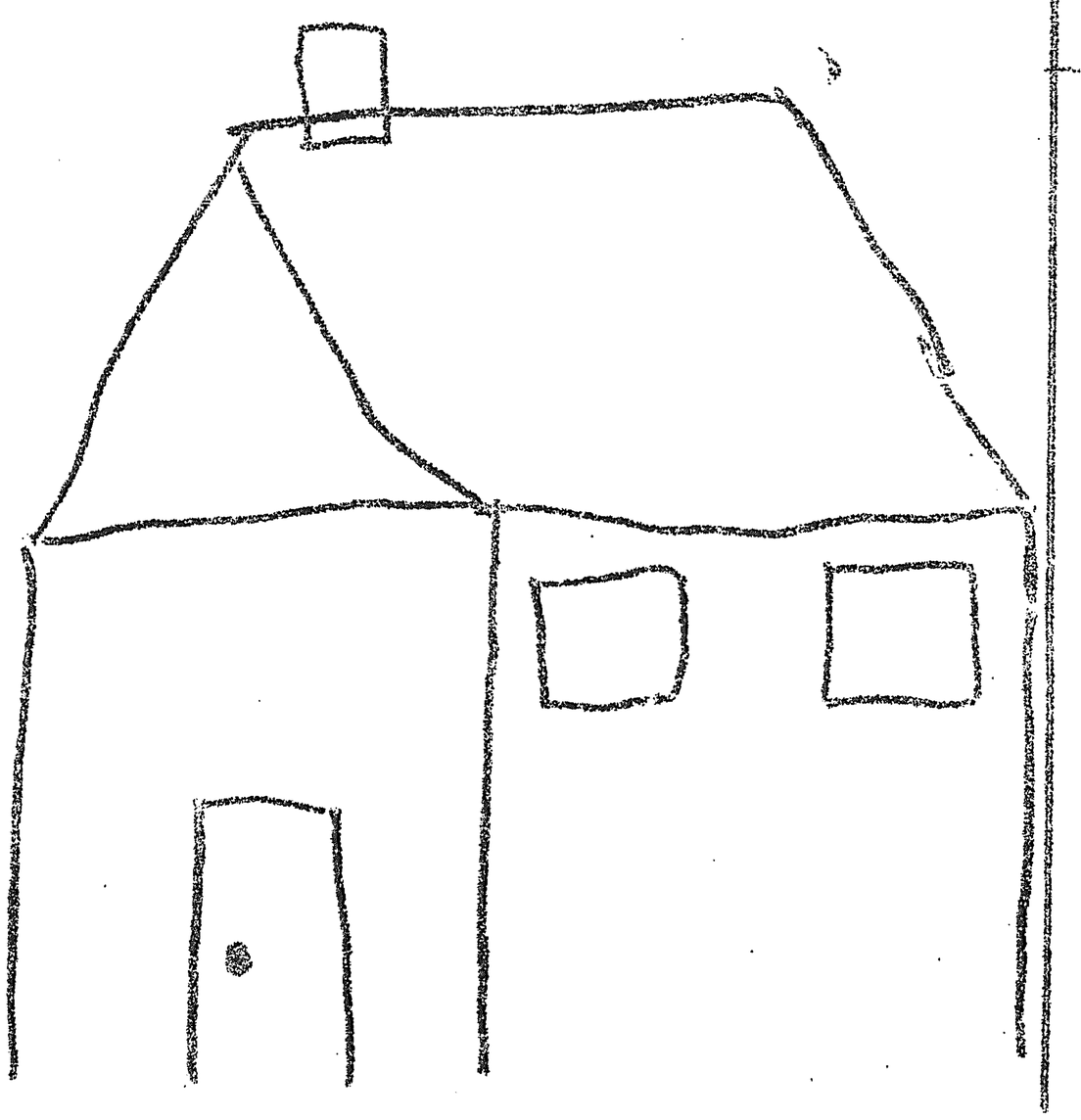

HILSEN VIDAR

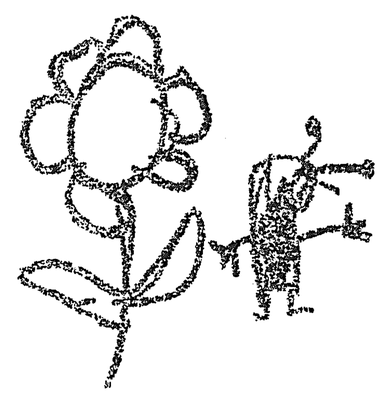

HILSEN

LINDA OG

OLE MAGNUS

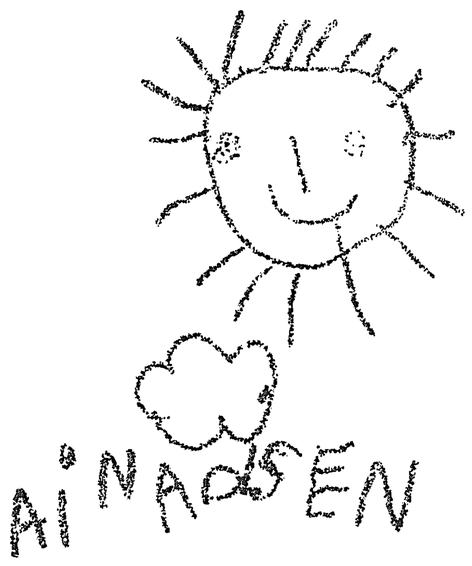

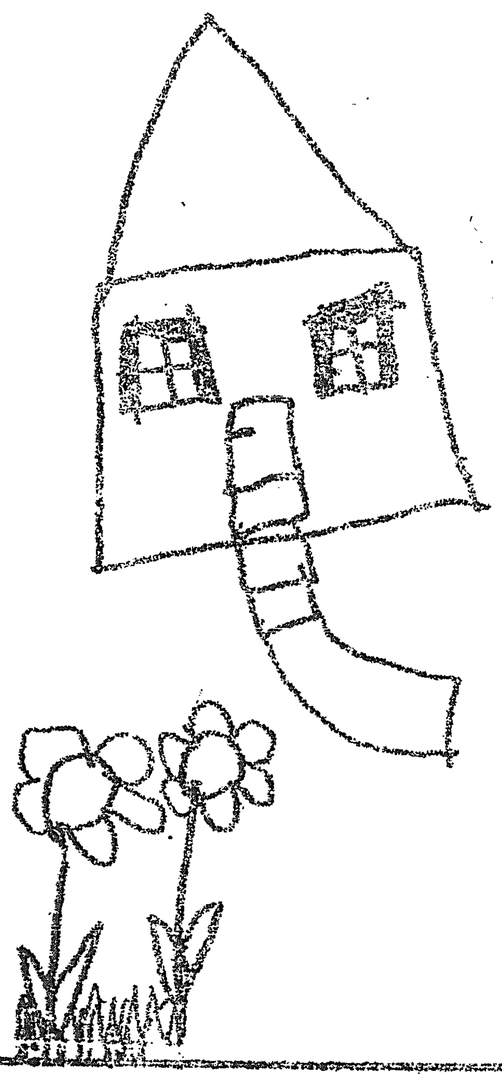

Svein Yngve og
Jørn Andre Eilertsen

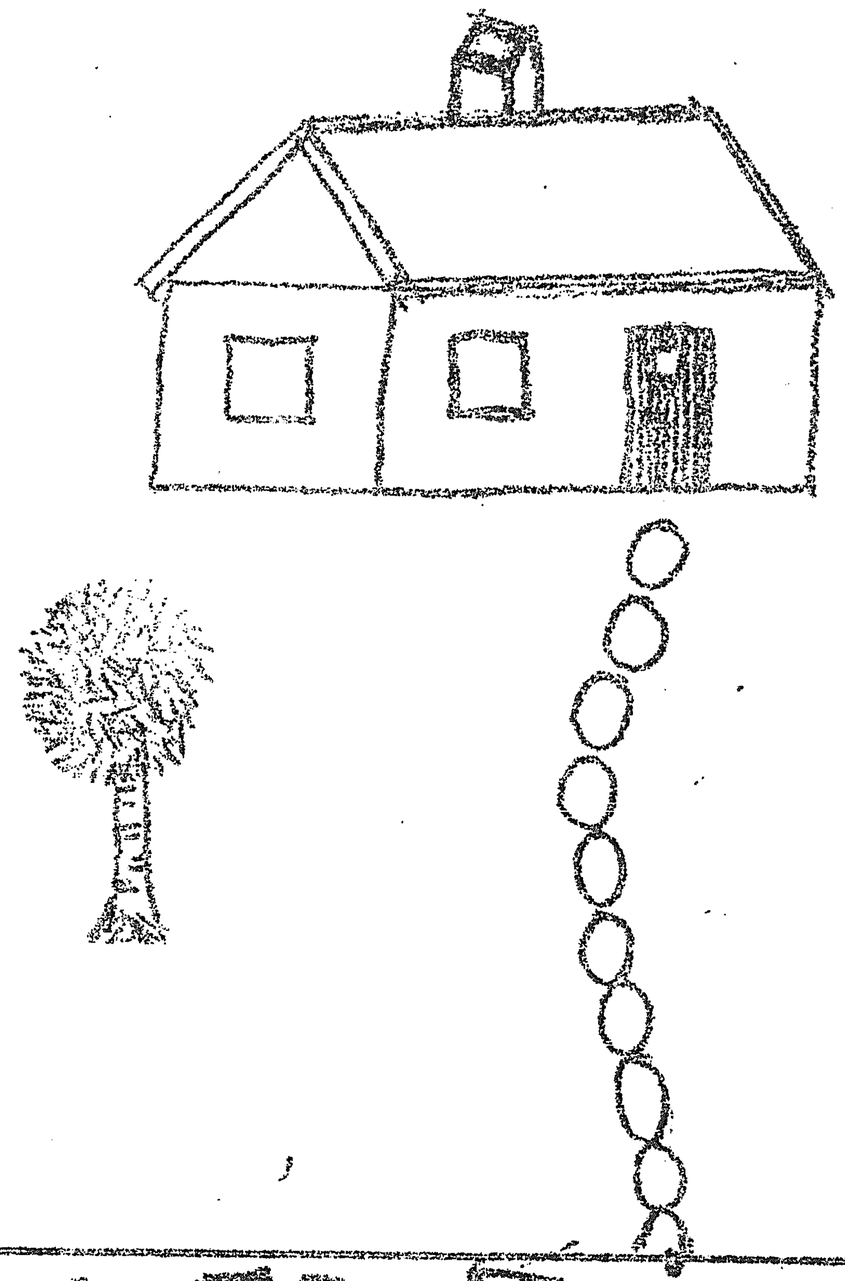

TORGUNN OLSEN

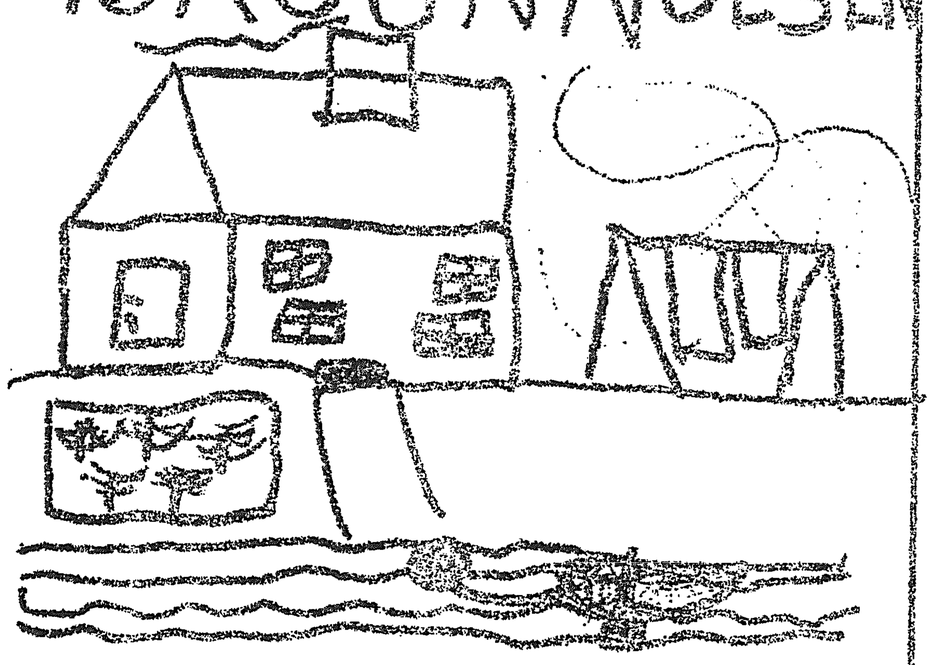

INGER ELIN

BR TODDVEI

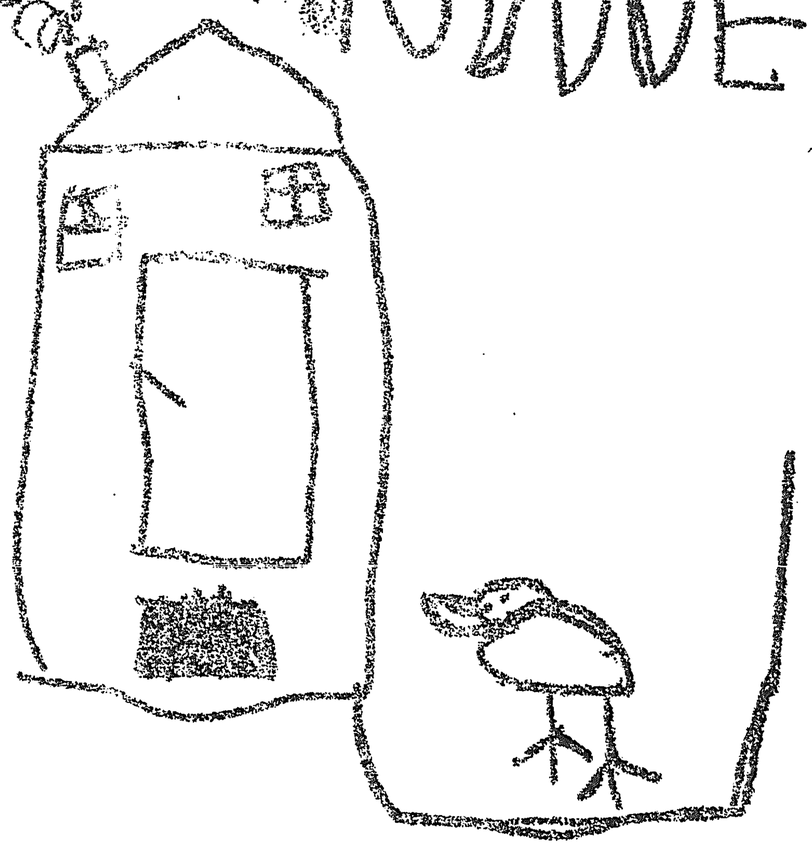

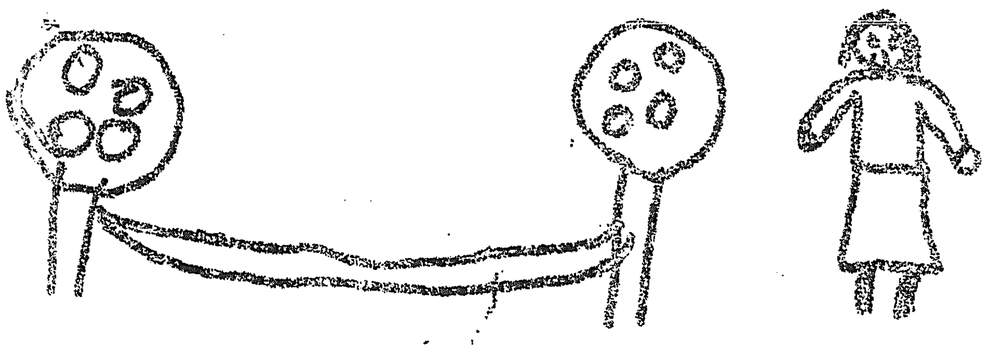

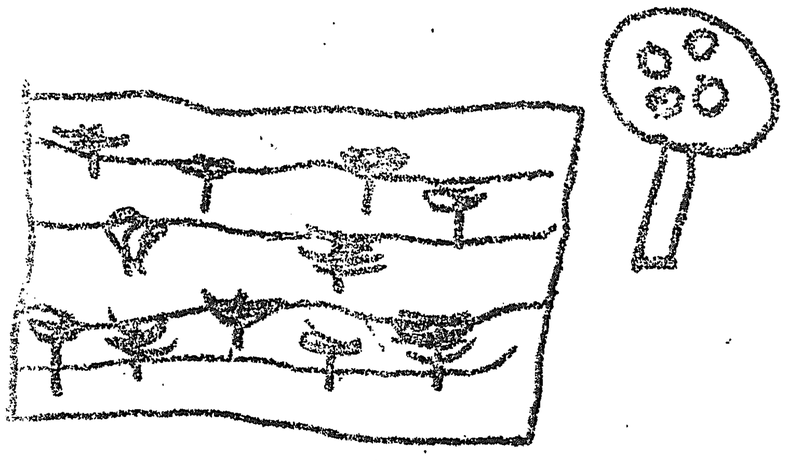

FRÅ GRENDELAGSTYRET.

14. september sparka vi ballen igang igjen, med eit felleismøte for alle styrer og utvalg. Det viste seg å vere en nyttig måte å starte på, mange idear og tiltak blei drofta. Mange hav tenker bedre enn få. Resultatane er dels å finne her i bladet i innlegga frå utvalga (barne- og ungdomsfritidsutvalga).

På min part fell å informere om dette:

Grendelagstyret vil arbeide vidare med "gamle" saker, som

Telefonsaka. Som kjend skal vi få ettergitt fast-avgifta på regninga i oktober. Vi får sjå vél etter forholda har vel bedra seg litt frå i vår, men frå desember har Teledirektøren i Hadstad lova skikkelege forhold. Vi minner, for øvrig om at dersom nøen meiner dei har hatt meir ekstrautlegg for feilringing enn dei ca. 150 kr. vi får ettergitt, kan dei henvende seg til Televerket.

60-km-sone: Saka er no hos Samferdselsdep. Til godkjenning.

Skilt ved Kjerkegårdsveien er no ferdig og blir sett opp. (Spørs om det er bør igjen, i år...)

Kveldsbuss: Vi ventar framleis på OB sine vinterruter

Som sagt, vi følger opp sakene der det trengs. Av nye saker i styret har vi:

- Haust (takke) fest
- Årsmøte (i november)
- Fordeling av kulturmidlane (1500 kr) og søking om nye, for 1981

Grunn- og planutvalget

har arbeidd mest med soneplanen, som blei overlevert kommunen i juni. Vi er lova at han skal fremmes raskt for dei kommunale organa.

Fredinga av Vidrehøyan. Vi var på befaring med Naturvernkonsulenten i Nordland på øyan i juli. Han skal i haust komme med sit forslag til Vestenmedbar. Ellers gikk hekketidsfredinga bra i år, men hundeforbudet var verre. 2 gonger reiv hunde-eigarar ned skilta våre. Men hundar blei i alle fall haldne i band i år – så framgang var det.

Neste sak for utvalget er å få orden på jakt- og fiskerettane på fjellet. Presset på Vidrek-fjellet aukar år for år, så noe må gjøres. Vi "etterforskar" og ei ulovleg (?) flylanding på Storvatnet i sommar. Garnfisking?

Så gjenstår å ønske Grendelaget og Vidrek ein god "vintersesong", med liv og røre og mange bra tiltak.

Martin

Jeg gikk ålein på kyrkegården en av disse herlige høstdagene vi har hatt. Rart for mange tanker en har når en går sånn å tenke for seg sjøl. I dag tenkte jeg så på Austavinden og på at jeg ikke kom i gang. Det har vel aldrig blitt no' sånt lig å det som jeg har alltid vært sånt. Spent på posten og om vi fikk mye skjeff men ikke sånn denne gangen. Jeg måtte ta på for en god venn både Grundelaget og bladet vårt har miista. Siden sist vet at han Jan Deahington er gått bort så tidlig.

Ikke bare den økonomiske støtta vi fikk men også den moralske. Ofte fikk vi bro med oppmuntring ja tel og med litt skryt både for bildåka i laget og for „Austavinden". Når vi fikk fine innlegg, eller kunne fortelle om noget ekstra jeot vi hadde fått til i Grundelaget da tenkte jeg alltid på at dette vil han Jan like

Nu er han borte, men vi er en masse medlemmer igjen og hvis alle hjelper til må vel det gå godt igjen. Jeg er glad til å komme hos Sigrid for innsatsen. Den er det aldrig nei, og aldrig har ho det for travelt til å ta et tak. Skulle den ho hun like mykje å stå i med som de fleste av oss.

Så håper vi på kjempe oppslutning fra store og små til felleemnemøtet. Selt igang Statt så kommer den ikke i tidsnød i desember.

Jenny.

Det er ikke bare butikken,
det er også møtestedet.
Vi sees på

ALKOLFLAATHA·S

Telefon 41074

I drive med hage det er ingen spøk.
Så skifter vi over fra roser til løk.

Arnøy & Co.

Telefon 42980

Du kan ikke bare stole på klokke,
du må også lite på farmannen.
Derfor handler vi hos

Karoliussen.

Telefon 43930

La det ikke bare bli ned tanken.
Sett overskuddet inn i banken.

Ankenes Sparebank.

Telefon 44055 Bjerkvik 52325

KRYSSORD

BYGNINGEN		FRAMKOMSTMIDDEL	SAKTE	ROM		BYRÅ	TALL	ER BGJENGEN	VÆTE		STI	TØY / GRØNNSAK
KJØRETØY					DYR				MAGASIN			
VOKALER			TOZIE			DYRSKE	SVARORD					
LIKE						PREPOSISJON			TALL			
STALLER / LEE							HA / FISK				SKRITT	GRETTEN
J. ANNAN				AGN		MDSROM / KROPPSDEL			FARGE	TOPP		
SUSET			LIKE		FØR OPP / LEVER					REISE / FORTALTE		
ORDNER								TØMMER				
TID PÅ DØGNET												

Vinner av x ord i nr. 3, Thorbjørn Thorbjørnsen og Chris Dahl, Kjell Gundersen og Ann-Kristin Gundersen.

Riktig løsning kan sendes til Jenny Johansen, Vidrek 8520 Ankenesstrand innen 1. november.

Aar 1845 den 4de Juli com-bimarede nærværende Udskiftningsforretning ved samme Administrator og Mand som i gaar. Nærværende var ligeledes de samme Lodbavere og de paa deres vegne Medende:

A N D E N DELING

Forommeldte Gaard Wirak, begrendses mod Sydvest af Gaarden Klubvig i Schonen Fjord. Efter at Brugeren af denne Gaard, der er Staten tilhørende (af gl.skyld 12 mrk. Fiskesleie9) Christen Larsen, efter Tilkaldelsevar fremmødt enedes man gjensidig om følgende Delingslinie, den lensmanden paa det Offentliges Vegne likeledes vedtog : Den begynder i Smalnesbugten ved en lille Aae, der flyder n ed fra "Mathiasheimen" og betegnedes paa den ene Side af Aaens Udløb i Søen mod Gaarden Wirak med bokstaven W indhugget i Bjerget og mod Klubvig mod K, ligeledes indhugget i Bjerget paa søndre Side af Aaen, hvis Leie den følgeri vestnordvestlig Retning til høyeste Fjeld. Denne indre Deel af Gaarden Wirak saa man sig ligeledes nød-seget til at udbytte i Teier formedelst dens beskaffenhed, Teiene gaae indendfor ovenbeskrevne Skjel mellem Klubvig og Wirak og udefter til Gaardens Hjemmark.

Teien Nr. 1. Delingslinien begynder i Ytre Smalnesbugten ved Søen paa et Bjerg indhugget + gaaer derfra i vestsydvestlig Retning opad og ad +sede Træer og Bjerg til høyeste Fjeld. Denne Tei erholder et Tilleg, som nedenfor beskrives.-

Teien Nr 2. Linien begynder i Bakkevigen fra et med + mærket Bjerg i Nærheden af denne, derfra ad +sede Træer og i vest-nord-vest til høyeste Fjeld.

Teien Nr. 3. Linien begynder fra et med + mærket Bjerg i "Moldforvigen" ved Søen, gaaer derfra i vestlig Retning op til høyeste Fjeld. Med denne Tei følger som tilleg en Strækning, der begynder fra Teien Nr. 1 og slutter ved Ravnfløybjerget, der hvor et + i dette findes indhugget; fra dette + gaaer linien i den omhandlede Retning til høyste Fjeld.-

Teien Nr. 4. Det indre Skjel for denne er Skjervi gelven hvis Leie den følger tilhøyeste Fjeld. Dens ytre Skjel begynder Paa et i Løbjerget indhugget +, gaaer i østlig Retning opad til en stor jordfast Steen mærket med + og derfra i sydvestlig Retning til høyeste Fjeld.-

Teien Nr. 5. Linien begynder paa "Klemstenen" ved Søen, hvilken Steen mærkes med +, gaaer derfra til venstre Kant af "Middagsvigen" paa høyeste Fjeld. Lin ien betegnet med i Træer indhugne +.

Teien Nr. 6. Linien begynder ved "Holtvigmosset" ved Søen, gaaer i sydvestlig Retning opad til et med + mærket Older Træe ; derfra i sydvestlig Retning ad i ndre side af Rosnæshalsen til høyeste Fjeld.

Teien Nr. 7. Linien begynder ved Søen paa en paa Stranden liggende Steen der mærkedes med +, gaaer derfra ad +sede Træer og Stene opad til en stor Steenved enden af Bjørnlapdalen, hvorfra den i sydlig Retning gaaer til høyeste Fjeld.

Teien Nr. 8. Linien tager sin Begyndelse fra en med + mærket Steen ved siden af en Kjøn nede ved Søen, kaldet Lillehavet ; gaaer derfra i sydvestligRetning opad og ad +sede Træer og Steene til en med + mærket stor Birk og jordfast Steen paa østre Kant af Svineasen, hvorfra den i lige Syd gaaer til høyeste Fjeld.-

Teien Nr. 9. Denne begrændses mod Sydost af den nys beskrevne Tei Nr. 8. og mod Nordvest af "Krøkebærmosset" og Svinaasen som omhandletved Teien Nr. 12. i gaar.- En Strækning, der begynder i Moldfærvigen og gaaer til Skjærvigelven deles i to dele, nemlig over Trangschommosset over hvilket Næs fra dets yderste Skrent Linien gaaer fra Søen af og op t il høyeste Fjeld. Den yttre Deel heeaf tillægges Tei en Nr. 1. foran og indre Deel Teien Nr. 9.

Efter Lodkastning tilfaldt foranbeskrevne Slot-og Skovteier følgende:

A. Enken Maren Pernille Christensdatter Teien Nr. 1 - 6 og 8.

B. Handelsmand Mosling, Ole Johnsen og Ingebrigt Olsen Teiene Nr. 2, 5 og 9.

C. Enken Elen Leth, Teiene Nr. 3 , 4 og 7.

R I I S JEN

En Ø beliggende indenfor et Næs kaldet Findgammesæt blev deelt i tre lige store Dele fra Syd mot Nord ved indhugne i andre Bjerg paa sendre side. Midterste Deel af den er maalt 100 Skridt. Endedelene ere noget længerefor at give Æqvivalent mod midterste Deel, der er bredere.- Man enedes gjensidig om, at Øens ytterste Deel tilfalder Enken Maren Pernille Christensdatter, dens mellemste Handelsmand Mosling, Ole Johnsen og Ingebrigt Olsen samt dens ind erste Deel Enken Elen Leth.-

Hvad Hjemagrene og Ågrene angaaer blev man enig i at de gamle Mærker efter en for længere tid tilbage afholdt Skjelsforretning fremdeles skal blive gjældende og at nye mærker opprettes paa samme Puncter, hvor de forhen have været men i Tidens løb ere blevne utydelige.-

Da Ingen have videre at b emærke blev Forretningen sluttet.-

Saaledes passeret

L. H. Giedeboe

Som Vidner og Udskiftningsmand
Ole Hanr. Johan Michelsen.

Ved den stedfundne Deling efter nærværende Forretning erklærer vi os herved i alle Maader samtlige tilfredse.-

Paa egne og Enken Maren Pernilles Vegne
som hendes Laugverge Statius J. Mosling

Ingebrigt Olsen
m. p. p.

Paa Ole Johnsens Vegne
Gabriel Nielsen Nokvig

Paa Enken Elen Leths Vegne
Ole Hanr.

At samtlige der have Deel i nærværende Udskiftningsforretning have underskrevet samme og at det Offe ntlige intet Tab har lidt bevidnes.- L. Hilmr. Giedeboe

Oversendes det Krede Fogderi til behagentlig forannledigende Approbation.

Liland den 1. November 1845.-

Ærbødigst
L. H. Giedeboe

Til Saltens Fogderi.-

Indsendes herved ærbødigst til Amtets Approbation forsaavidt den Staten tilhørende Gaard Klubvig, Matr. Nr 99 af Skyld 3 ort18 s,angaaer, hvilken Gaard sees aft skulle tilgrandse Gaarden Wirak.-

Saltens Fogedcontoir d en 6 Juni 1846. Ærbødigst Holst.

Til Nordlands Amt.-

Remitteres tjenestelig med Tilkjendegivende, at Amtet approberer overstaaende Forretning, forsaavidtderi omhandlede Statens Gods betræffer.- Stabell.

Til Saltens Fogederi.-

Remitteres for at overleveres Vedkommende.-

Saltens Fogedcontoir den 25. Juni 1846. Holst.

Til Lensmanden i Ofoden.-

Nærværende Udskiftningsforretninging oversendes herved til foranstaltedeAppro-bation, forsaavidt Gaarden Saltvig engaaer, der er det Nordlandske Kirke og Skolefond tilhørende. Forretningen bedes derefter i sin Tidlige behagentlige tilbagestilles mig.-

Liland i Ofoden pr. Sandtorv den 30. Juli 1846. L. H. Gledeboe.

Til Kassereren for det Nordlandske Kirke og Skolefond.-

Nærværende Forretning bliver, forsaavidt angaaer det derunder omhandlede ben eficerende Gods, herved approbert.-

Tromsø Stifts-Direktion den 31. Oktober 1846. Harris. Kjærschov.

Rimitteres til videre Foranstaltning Hr. Lensmand Gledeboe.

Missionscasserer-embetet, Tromsø den 4. Novbr. 1846. Petersen.

anmærket: At Gaarden Wirak har ny Skyld 4. Dal 3 ort og 9 Skilling, Gaarden Saltvig ny Skyld 1 Dal 3 Ort 10 Skilling og Gaarden Klubvig Ma tr. Nr. 56-99. gammel Skyld 13 mrk. Fiskeleie.
Og ny Skyld 3 ort og 18 Skilling.-

Pol. 121. Lest ved vaartinget for Ofodens Tinglaug den 18. Mai 1847.

Neste gang fortsetter vi med utlegging av veier og deling av Gaardens Hjemmark.